

[OSZCZEPISKO *sb n*

Oba o oraz e jasne.

sg N oszczepisko. ◇ I oszczepiski(e)m.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde także XVII – XVIII w.

1. *Drzewce, część drewniana oszczepu, na której znajduje się metalowy grot; hostile PolAnt, Vulg, Cn: oščzepifko/ Hastile, manubrium hastae. Volck Ppp4; Hastile Schâfflin/ oder Schafft am Spieß Włocznifko/ Oščzepifko ArtNom M4; Abo też ftárgowawfzy pŕzenicę v ćiebie/ Kiedy mu ią w dom ftáwifz zás wymyfła fobie. Nie po tych ią pieniádzách teraz w tárgu biorą/ Nuż go ty oščzepifkiem lub maczugą íporą. ZbylPRozm F2v.*

Wyrażenie: »oszczepisko oszczepu« = hostile hastae a. lanceae PolAnt, Vulg: BibRadz 1.Reg 17/7; A oščzepifko oščzepu iego iáko nawoy tkacki/ á grot oščzepu iego fzeć fet fzeklow BudBib 1.Reg 17/7 (Linde); WujBib 1.Reg 17/7 (Linde).

2. *Oszczep, włócznia (może aug. od „oszczep”): Hasta, ein Spießftang. Pol. włóczniá/ oščzepifko. Volck 269.*

Synonimy: 1., 2. drzewce, drzewo, włocznisko; 2. kopia, oszczep, rohatyna, spis, spisa, włócznia.

FP